

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9815

гр. София, 09.12.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в закрито заседание на 09.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

като разгледа дело номер **13357** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по подадена от В. Р. Д., с ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез пълномощника си адв. М. жалба срещу Заповед № РЛН18-РД09-66/23.11.2018 г. на кмета на СО-район Л., с което е наредено да се изземе общинско жилище, находящо се в [населено място], [жк], [жилищен адрес] от Б. В. К. и членовете на семейството, тъй като същите го държат без правно основание.

Делото е на етапа на отстраняване на нередовните по жалбата, като с определение № 1321/13.02.2019 г., съдът е отказал да освободи жалбоподателя от заплащане на държавна такса. Определението е обжалвано от жалбоподателя, който е използвал всички процесуални средства за забавяне във времето произнасянето на ВАС по определението за отказ от освобождаване от държавна такса. В крайна сметка, определение № 1321/13.02.2019 г. е влязло в сила на 02.12.2021 г.

С молба от 08.12.2021 г., жалбоподателят чрез процесуалния си представител адв. З., е направил искане за спиране на предварителното изпълнение на Заповед № РЛН18-РД09-66/23.11.2018 г. на кмета на СО-район Л.. Тъй като това искане е второ по ред, жалбоподателят го мотивира с настъпили нови обстоятелства, които не са били налице при предходното искане за спиране. Такива според жалбоподателят са обявената в страна извънредна епидемиологична обстановка, поради наличие на корона вирус, липсата на трудов доход за жалбоподателя, която вече е пенсионер, както и раждане на внуче на жалбоподателя.

Ответната страна Кмета на СО, район „Л.“, е взела становище по искането за спиране на предварителното изпълнение, като го счита за неоснователно. Посочва, че съдът вече се е произнасял по искането за спиране, като го е отхвърлил с влязло с сила определение № 8047/14.12.2018 г., постановено по адм.д. № 13011/2018 г. по описа на АССГ. Счита, че не са налице нови обстоятелства, които да предпоставят разглеждане на въпроса повторно. Посочва, че жалбоподателят не е заплащал наем за жилището в

продължение на от м.09.2012 г. до настоящия момент, поради което се е натрупала сума над 10 000 лв. Раждането на внуче е неотнормо, тъй като видно от удостоверения за постоянен и настоящ адрес на майката и детето, те живеят на друг адрес и очевидно несъжителстват със сина на жалбоподателя и баща на детето. Също така, договорът за наем е прекратен още през 2012 г., и от тогава жалбоподателят е имал възможност да се подготви за отстраняването й от жилището, тъй като го владее без правно основание. Въпреки това, тя желае да го ползва безплатно, което пречи то да бъде отдадено на други нуждаещи се. Моли за отхвърляне на искането за спиране.

След като обсъди доводите на страните и приложените писмени доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа страна:

Със заповед № ЖН – 04 – 11 от 28.06.2010 г. на кмета на район Л., СО, жалбоподателят В. Д. и сина й Б. В. К., са настанени в общинско жилище, находящо се в [населено място], [жк], [жилищен адрес]. В заповедта е посочено, че е временна за срок от две години.

Въз основа на настанителната заповед е сключен договор за наем от 19.08.2010 г. Договорът е сключен за срок от две години.

С нова заповед № ЖН – 04 – 124 от 14.12.2013 г. на кмета на район Л., СО, жалбоподателят В. Д. и сина й Б. В. К., са настанени в същото общинско жилище, за срок от една година. Сключен е и договор за наем за една година, от 16.01.2013 г.

Със Заповед № РД-09-595/19.06.2015 г. на кмета на СО-район Л. е прекратен сключения наемен договор. С решение № 6690/03.11.2015 г., постановено по адм.д. № 7027/2015 г. заповедта е отменена. Решението е влязло в сила на 08.03.2016 г.

Със Заповед № РЛН18-РД09-66/23.11.2018 г. на кмета на СО-район Л., е наредено да се из земе общинското жилище, в което е настанена жалбоподателя и сина й Б. В. К.. Мотивите за изземването са свързани с това, че заповедта за прекратяване на наемното правоотношение № РЛН16-РД09-945/25.11.2016 г. на кмета на СО-район Л. е влязла в сила. Поради това жалбоподателя владее имота без правно основание.

Заповедта е връчена на Д. на 27.11.2018 г.

Жалбата срещу заповедта е подадена на 10.12.2018 г.

С жалба с вх.№ 34834 от 10.12.2018 г. и вх.№ 35148 от 11.12.2018 г. по описа на Административен съд София-град, подадена от В. Р. Д., ЕГН [ЕГН], от [населено място], чрез адв.А. В. М. е направено искане за спиране на Заповед № РЛН18-РД09-661 от 23.11.2018 г. на кмета на район „Л.“, Столична община, с която е наредено изземване на общинско жилище на 17.12.2018 г. от 10,00 часа, находящо се в [населено място], [жк], [жилищен адрес].

По искането е образувано адм.д. № 13011/2018 г. по описа на АССГ. Съдът се е произнесъл с определение № 8047/14.12.2018 г., с което е отхвърлил искането за спиране на предварителното изпълнение, като е приел, че жалбоподателя не доказва, че за него ще настъпят вреди, противопоставими на обществения интерес. Определението е влязло в сила.

Б. В. К. също е оспорил процесната заповед, като по негова жалба е образувано адм.д. № 13358/2018 г. по описа на АССГ, по което е постановено решение № 2459/09.04.2019 г., с което е отхвърлена жалбата му срещу заповедта. Решението е влязло в сила на 09.02.2021 г.

Въпреки, че новото искане за спиране е направено отделно не по настоящето дело,

същото следва да се разгледа именно по настоящето дело, тъй като по това дело предмет на разглеждане е законосъобразността на оспорената заповед, чието спиране се иска.

Към искането е представена декларация, с която жалбоподателя декларира, че непритежава недвижими имоти, превозни средства, и получава доходи от пенсия в размер на 300 лв.

Видно от представено удостоверение за постоянен и настоящ адрес на малолетната Д. Б. К., същата живее на адрес в [населено място], [улица], вх. Б, ет.1, ап. 36, където е постоянния и настоящ адрес на майката на детето.

От правна страна съдът намира следното:

Съдът намира искането за допустимо, тъй като направено по дело, чиито предмет е оспорване на административния акт, чието спиране се иска, същата е подадена срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лице, което е негов адресат и е неблагоприятно засегнато от разпореденото изземване на жилището. Съдът намира, че е спазен и 14-дневният преклузивен срок за оспорване, регламентиран в чл.149, ал.1 АПК вр. чл.65, ал.4 ЗОС, предвид доказателствата за връчване на акта и датата на подаване на жалбата.

Доколкото в искането се твърдят нови обстоятелства като наличие на извънредна обстановка в страна, както и липса на трудово правоотношение за жалбоподателя, то повторното искане е допустимо за разглеждане.

Разгледано по същество, искането за спиране е неоснователно.

Заповедта на кмета на район "Л." - СО е издадена на основание чл. 65, ал. 1 и ал.2, ЗОС. Общински имот, който се владее или държи без основание, не се използва по предназначение или необходимостта от него е отпаднала, се изземва въз основа на заповед на кмета на общината. Заповедта по ал. 1 може да се обжалва пред административния съд по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Жалбата не спира изпълнението на заповедта, освен ако съдът разпореди друго.

В производство по чл. 166, ал.4 АПК е предвидена възможността съдът да спре допуснатото по силата на отделен закон предварително изпълнение, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, по искане на оспорващия при условията на ал.2. Предметът на доказване обхваща установяването на факти, които да обосноват извод за евентуалното настъпване на значителна или трудно поправима вреда за оспорващия, като резултат от предварителното изпълнение. В случаите, когато законът допуска предварително изпълнение на административни актове от определен вид, както е в настоящия случай – арг. чл. 46, ал.5 ЗОС, той презумира наличието на една или повече от предпоставките на чл.60, ал.1 АПК.

Последната регламентира необходимостта да се осигури животът или здравето на гражданите, да се защитят особено важни държавни или обществени интереси, както и при опасност, че може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на акта, а също и ако от закъснението на изпълнението може да последва значителна или трудно поправима вреда.

Следователно, за да бъде спряно предварителното изпълнение, жалбоподателят следва да заяви и докаже липсата на предпоставките по чл.60, ал.1 АПК, както и вида и вероятността за настъпване на твърдените от него вреди от изпълнението, за да се прецени дали са значителни като основание за спирането му. Следователно, условие за спиране на предварителното изпълнение на заповедите, с които се изземва

общинско жилище по отношение на имот общинска собственост, е наличието на такова засягане на

друг частен интерес, който е равен на посочените в цитираната разпоредба.

В тежест на жалбоподателя е докаже, че от предварителното изпълнение на акта може да последва значителна или трудно поправима вреда. В производството по чл. 166, ал. 2 от АПК съдът следва да установи единствено дали спрямо жалбоподателя са налице материалноправните предпоставки за спиране на допуснатото по силата на закона предварителното изпълнение, а именно, дали последното би могло да причини на оспорванията значителна или трудно поправима вреда.

С оспорената заповед е наредено да се из земе общинското жилище, в което е настанена жалбоподателката, поради това, че го владее без правно основание, а именно поради прекратяване на наемното правоотношение между нея и общината. А наемното правоотношение пък е прекратено, поради непращане на наемните такси за период от 2012 г. до настоящия момент, като към настоящия момент те надхвърлят 10 000 лв. Жалбоподателят мотивира искането за спиране с това, че е налице извънредна обстановка в страна, че няма трудов доход, както и че ѝ се е родило внуче. Като доказателство за възможността за настъпване на значителна или трудно поправима вреда е представена единствено декларация под страх от наказателна отговорност по чл. 313 от НК на Д.. От изложеното в така представената декларация не може да бъде направен извод, че спирането на предварителното изпълнение на заповедта допуснато от закона е наложително. Не се установява какви имуществени или неимуществени вреди, противопоставими на обществения интерес ще претърпи лицето. Видно е също така от изложеното в мотивната част на оспорвания акт, че лицето трайно не заплаща дължимите режийни разноски за ползване на жилището, поради което е неоправдано да продължава да заема общинско жилище и да се увеличават задълженията му. Не е в обществен интерес трупането на задължения за ползването на общински имот, който задължения в крайна сметка ще са в обществена тежест.

Наличието на извънредна обстановка в страната сама по себе си не може да бъде основание за спиране на предварителното изпълнение допуснато по силата на закона. Следва да се докаже какви са вредите, които ще претърпи жалбоподателя в следствие на предварителното изпълнение в условията на извънредна обстановка. Липсата на трудов доход не се доказва по делото, не се доказва и размера на получаваната от жалбоподателя пенсия. Раждането на внуче на жалбоподателя не може да обоснове необходимост от спиране на предварителното изпълнение, тъй като от една страна то е отговорност на неговите родители, а не са баба му. А от друга, се установява, че то не живее на адреса на жалбоподателя.

Не следва да се толерира подобно поведение от страна на гражданите, които не зачитат установения в страната право ред и обществени отношения. Не следва и въпреки некоректното и недоброръчително поведение на тези граждани, същите да черпят права от това си поведение. Фактът, че от девет години жалбоподателят живее в общинско жилище без да заплаща дължимата наемни такси, води на извода, че същата не зачита обществените порядки.

Предвид изложеното, настоящия състав намира, че не са налице предпоставките за допускане спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед. Поради което искането следва да се отхвърли

Предвид изложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на В. Р. Д., ЕГН [ЕГН], от [населено място] за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на Заповед № РЛН18-РД09-661 от 23.11.2018 г. на кмета на район „Л.“, Столична община.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

След изпращане на съобщенията за постановеното определение до страните, делото да се докладва да предприемане на последващи процесуални действия.

СЪДИЯ: